

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΕΠΑΡΧΙΟΥΧΟ ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΝΙΕΡΙ ΚΑΙ ΟΡΟΥΣ ΚΕΝΥΑΣ

Την 13η Μαΐου ε.έ η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄ μετέβη στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου θεολόγου στην περιοχή Νιέρι προκειμένου να ενθρονίσει τον πρώτο Επίσκοπο Νιέρι και Όρους Κένυας κ.Νεόφυτον.

Αμέσως μετά την άφιξη του Μακαριωτάτου και την ενθουσιώδη υποδοχή από τους πιστούς, η Α.Θ.Μ. χοροστάτησε κατά τον Όρθρο και προηγήρχε της Πατριαρχικής Θείας Λειτουργίας συμπαραστατούμενος των Σεβ. Μητροπολιτών Ναιρόμπι κ. Μακαρίου, Ζάμπιας κ.Ιωάννου και των θεοφ. Επισκόπων Μπουρόντι και Ρουάντας κ. Ιννοκεντίου, Νιέρι κ.Νεοφύτου και Κισούμου κ.Αθανασίου. Επίσης, στην Θεία Λειτουργία συμμετείχαν άνω των 100 ιερέων, προσελθόντων από την ευρύτερη περιοχή για το ιστορικό γεγονός της Ενθρονίσεως.

Παρόντες ήταν ο αναπληρωτής Κυβερνήτης και ο Βουλευτής του Νιέρι, καθώς και λοιποί πολιτικοί παράγοντες, οι οποίοι εξέφρασαν την χαρά και ικανοποίησή τους για την ενθρόνιση του νέου Επισκόπου και υπεσχέθησαν στον Μακαριώτατον ότι θα συνεργαστούν όλοι μαζί για την ανύψωση του πνευματικού, φιλανθρωπικού και βιωτικού φρονήματος της επαρχίας αυτής.

Ο Θεοφιλέστατος κ.Νεόφυτος ευχαρίστησε την Α.Θ.Μ. και την Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, εκφράζοντας συνάμα την υπακοή, τον σεβασμό και την ευγνωμοσύνη του προς το Σεπτό Κέντρο και τον Προκαθήμενον αυτού.

Τέλος, μετά το πέρας της λατρευτικής Συνάξεως, ακολούθησε εορταστικό πρόγραμμα από τις χορωδίες των ενοριών της Επισκοπής Νιέρι και πλούσιο γεύμα προς όλους τους συμμετέχοντες.

Ακολουθεί η ομιλία του Μακαριωτάτου :

«Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρετάς Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος μυστηρίων Θεοῦ...». (Α΄ Κορ. 5΄).

Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Νιέρι καὶ Ὁρους Κένυας κ. Νεόφυτε.

Σεβασμιώτατε Ἅγιε Ναϊρόμπι κ. Μακάριε.

Ἄρχοντες λαοῦ καὶ παιδιὰ μου ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα.

Ἔχει λεχθῆ ὅτι μόνο στοὺς πιστοὺς ἀνήκει ἡ ταπείνωση καὶ μόνο στοὺς ταπεινοὺς ἡ πίστη.

Πίστη καὶ ταπείνωση, δύο βασικὰ χαρακτηριστικὰ πὸν πρέπει διὰ βίου νὰ συνοδεύουν αὐτὸν πὸν καλεῖται κάθε φορά νὰ γίνεи συνεργὸς τοῦ Θεοῦ τὸ «γεώργιον» καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν οἰκοδομή.

Ἔχοντας ἤδη λάβει τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης μέγα «ἀξίωμα» μὴ θεωρήσεις ποτὲ, οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή, ὅτι ἔλαβες ἀξίωμα μὲ δύναμη κοσμικὴ καὶ κριτήρια ἀνθρώπινα.

Ὁ δρόμος πὸν καλεῖσαι ἀπὸ σήμερα νὰ βαδίσης εἶναι δρόμος μαρτυρίου καὶ μαρτυρίας Χριστοῦ. Δὲν ἐνθρονίζεσαι ἐπὶ θρόνου ἐπηρμένης ἐξουσίας ἀλλ' ἐπὶ θρόνου μαρτυρικοῦ.

Ἡ ἀλαζονεία, τὸ φιλό-πρωτο καὶ ἡ ἀνθρωπαρέσκεια ἀναφύονται σὲ ἀνθρώπους πὸν διαποτίζονται ἀπὸ φρόνημα κοσμικὸ. Εἶναι πάθη ψυχῆς πὸν ὑποδαυλίζονται ἀπὸ τὸ μισόκαλο δαίμονα καὶ αἰώνιο ἐχθρὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ πνεῦμα τῆς ὑπερηφανείας εἶναι ξένο πρὸς τὸ γνήσιο ἄνθρωπο τοῦ θεοῦ. Ἄν τὸ ἐγὼ δὲν συντριβεῖ, ὁ ἄνθρωπος δὲ μπορεῖ νὰ μεταμορφωθεῖ σὲ πρόσωπο. Δὲν βλέπει ὡς πρόσωπα καὶ εἰκόνες θεοῦ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ κατ' ἐπέκτασιν «δὲν βλέπει θεοῦ πρόσωπον»!

Ἡ ὑπερηφάνεια τὸν τυφλώνει. Ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ σκοτίζει τὸ νοῦ. Καὶ ἡ ἐγωπάθεια καταπνίγει τὸ ἔργο τοῦ θεοῦ, πού ἦρθε ταπεινὸς, συναναστράφη τοὺς ἀνθρώπους ταπεινὰ καὶ ὁδηγήθηκε στὸ Μαρτύριο τοῦ Σταυροῦ «ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν».

Σήμερα στὴ χαρὰ τῆς Ἐνθρονίσεως σου, ἀγαπητὲ μου Νεόφυτε, καταθέτω αὐτὰ τὰ καρδιακὰ λόγια μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς πατρικῆς μου καρδιάς γιὰ σένα, προκειμένου νὰ σὲ στηρίξω στὴ πίστη τῆς ταπεινώσεως καὶ στὴ ταπείνωση τῆς πίστεως.

Χωρὶς φρόνημα ταπείνωσης, χωρὶς ταπεινὸ φρόνημα τίποτε δὲ μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ σωστὰ καὶ τίποτε δὲ μπορεῖ νὰ δώσῃ καρποὺς πνευματικῶν ἂν δὲν ἔχει φυτευθῇ μὲ ταπεινοφροσύνη. Σήμερα λοιπὸν πού ἡ φλόγα τῆς ἐν Χριστῷ ἐλπίδας φαίνεται νὰ τρεμοσβήνει, ἀπειλούμενη ἀπὸ τοὺς ἀνέμους τῶν ἐρίδων, ἐθνικῶν καὶ διεθνῶν, πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν, ἰδεολογικῶν καὶ θρησκευτικῶν, ἀγωνίσου νὰ μὴ χαθεῖ ἀπὸ τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ποιμνίου σου, ἡ δύναμη τῆς πίστεως νὰ μετακινήσει ὄρη καὶ ἀποτελεσματικότητα τῆς ταπεινῆς προσευχῆς νὰ ἀποτελέσει τὴν προεικόνιση τῆς εἰρήνευσης τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ.

Ἀγωνίσου, νὰ μὴ χαθεῖ ἀπὸ τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων ἡ πίστη στὴ δυνατότητα διαμόρφωσης τῶν σχέσεων μὲ τὸν συνάνθρωπο στὸ πρότυπο τῆς σχέσης τοῦ θεοῦ μὲ τὸν ἄνθρωπο, ὅπως αὐτὴ ἔλαβε σάρκα καὶ ὅσα στὸ θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος θυσιαστικῶς προσέφερε «ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων» (Α΄ Τιμ. 2, 6-7). Οἱ Ἱεραπόστολοί μας σὲ ὅλη τὴν Ἀφρικὴ ἐργάζονται θυσιαστικῶς γιὰ νὰ βιώσει ὁ Ἀφρικανὸς ἀδελφὸς τὴν πίστη στὸν θεὸ τῆς Ἀγάπης ὡς Ἀναστάσιμη ἐλπίδα, νοσηματοδότηση τοῦ πόνου, φιλανθρωπία καὶ διακονία, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη.

Σήμερα, λοιπὸν, καλεῖσαι νὰ ἐνθρονισθῆς στὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων.

Σήμερα καλεῖσαι νὰ γίνῃς «γεωργὸς» στὸ τοῦ θεοῦ γεώργιον.

Σήμερα καλεῖσαι νὰ γίνῃς νυμφαγωγὸς ψυχῶν πού θὰ τὶς ὁδηγεῖς μὲ σύνεσι, πραότητα, ἀγάπη ταπεινὴ στὸν ἀγρὸ τοῦ Κυρίου, τὴν Ἁγία Του Ἐκκλησία.

Ἡ παρουσία μου στὴν ἐνθρόνισί σου αὐτὰ θέλουν νὰ σοῦ ἐπισημάνουν.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μιὰ ἰδιωτικὴ ὑπόθεση. Δὲν εἶναι ἀνθρωπιστικὸ σωματεῖο. Εἶναι Σῶμα Χριστοῦ καὶ «μέλη ἐκ μέρους» εἶναι ἡ Ἐπισκοπὴ σου. Μιὰ Ἐπισκοπὴ πού θὰ ἔχη τὴ βάση καὶ τὴν ἀφετηρία της στὸ Πατριαρχικὸ θρόνο τῆς ἔνδοξης καὶ μαρτυρικῆς Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Πατριάρχης σου καὶ τὸ Πατριαρχεῖο σου θὰ εἶναι πάντοτε στὸ πλευρὸ σου καὶ Σὺ πάντα σ' Αὐτὸ τὸ Πατριαρχεῖο θὰ ἀπευθύνεσαι γιὰ νὰ λάβῃς ἀνάλογα κάθε φορὰ τὶς πλέον σωστὲς, ὑγιεῖς καὶ κατάλληλες ἀποφάσεις στὴν ἐπισκοπικὴ σου πορεία.

Διάκονος τῶν διακόνων Χριστοῦ εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος ἀδελφέ μου.

Ἄν ἡ ἐπισκοπικὴ σου δύναμι δὲν μεταβληθεῖ καὶ δὲν μεταποιηθεῖ σὲ διακονία ὑπακοῆς, ταπείνωσης καὶ ἀγάπης ἀπὸ ἐκεῖ πού ἔλαβες αὐτὴ τὴ Χάρι τότε τίποτε δὲν θὰ εἶναι κατὰ θεὸ καὶ θὰ πέφτει στὸ κενὸ τῆς ματαιοδοξίας.

Ἄν ἀντιθέτως ὅλα γίνονται ἐν ὑπακοῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν ταπεινώσει, ἐν ἀληθείᾳ, ἐν πραότητι τότε ἡ Ἐπισκοπὴ σου θὰ λάμψῃ ὡς τὸ φάρο τὸν Ἀλεξανδρινὸ κι ἐγὼ ὁ Πατριάρχης Σου θὰ καυχῶμαι ἐν Κυρίῳ ὅτι ὁ Νεόφυτος, ὄντως ἐφύτευσε «ἀμπελῶνα» γεμάτο ἀγάπη, πίστη καὶ ταπείνωση.

Ἐναν ἀμπελῶνα ψυχῶν πού θὰ δοξάζουν τὸ Πανάγιο Ὄνομα τοῦ μόνου Ταπεινοῦ

Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ Ἀρχιεράτεψε ἕνεκεν πραότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης ταπεινῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Ἡ ἀγάπη μου καὶ οἱ Πατριαρχικὲς μου εὐχὲς θὰ σὲ συνοδεύουν πάντοτε. Καλὸ ξεκίνημα στὴ πορεία σου. Καλὴ δύναμη.